

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna reč

4. tromesečje
2016.

IV tromesečje

1. oktobar 2016.

1. POUZDANJE U ISKUŠENJIMA?

*»Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj, ali ću braniti
putove svoje pred Njim. I On će mi biti spasenje,
jer licemjer neće izaći preda Nj.«*

(O Jovu 13,15.16)

O ovom biblijskom stihu iz Knjige o Jovu, koji ističe da je mudrost pouzdati se u Boga u najtežim životnim trenucima, neko je nadhnuti zapisao:

„Makar me to stajalo života, ipak ću se pouzdati u Njega“, čvrsto je odlučio Jov. „Iskušao me je u vatri, izaći ću iz nje kao prečišćeno zlato. Makar mi crvi izjeli telo u grobu, u svojem ću telu ipak ugledati Izbavitelja.“ „Makar me to stajalo života, mogu li to reći, kad oko mene hara oganj, kada mi se ruše svi snovi, kada gubim nadu i volju za životom?“

„Makar me to stajalo života, ipak ću se pouzdati u Njega.“
Znam da me život oblikuje kao što se zlato pročišćava u vatri.
To je ispit moje vere.

Nevolje su tlo na kome prava vera raste i cveta!

Koliko je moja vera u Boga čvrsta i postojana, ne znam, dok me služi zdravlje, imam prijatelje i posao mi napreduje. Međutim, kad sve krene nizbrdo, prava i snažna vera čvrsto će se držati Božjih obećanja i oslanjati na Božju odanost.

Dobro je razmisliti o iskustvu osobe koja traži oslonac i poslušati njen savet: „Pouzday se u samog sebe i osuđen si na razočaranje. Pouzday se u svoje prijatelje, oni će umreti, izneveriti ili te napustiti. Zato, pouzday se u Boga i nikad se nećeš razočarati, ni sada ni u večnosti.“

Nauči da se pouzdaš u Boga u svako vreme. Kada te snađu nevolje, ne buni se i ne mrmljaj.

Reci Gospodu: „U Tebi je moje pouzdanje, Bože!“

Dođimo svakog dana Bogu da nas ojača i ohrabri.

8. oktobar 2016.

2. LJUBAV I ŽALOST

»Udariše suze Isusu. Onda Judejci govorahu:

Gledaj kako ga ljubljaše...«

(Jovan 11, 35.36)

Isusovo lice okvašeno suzama otkriva Njegovu stvarnu ljudskost. Nije plakao samo za Lazarom, jer je ubrzo izvršio čudo, kad ga je podigao iz mrtvih. Međutim, kad je video koliko su njegovi prijatelji ožalošćeni, srce mu se ispunilo saosećanjem, poistovetio se s njihovom žalošću. Iz biblijskog izveštaja saznajemo da je Isus voleo Mariju, Martu i Lazara, pa nas ne iznenađuje što je osetio istu žalost kao i oni koje je voleo. Taj vid Isusovog života pokazuje da su suze koje teku niz Njegovo lice bile zaista prirodan izraz.

Žena, čiji je suprug umro, smatrala je da ne bi smela toliko duboko da žali za njim. Iako je bila svesna da je Bog taj koji je obećao da će mrtvi vaskrsnuti i da ćemo ih ponovo videti, ona nije mogla da zaustavi suze kada bi govorila o njemu. Tada je jednog dana njen propovednik istakao nešto što joj je mnogo pomoglo: „Kada nekog mnogo volite, postajete vrlo ranjivi. I kad vam voljena osoba umre, patnje se povećavaju. Ali je još teže ne voleti nikoga. Ne možete živeti, a da nikoga ne volite.“

Da li ste izgubili nekog voljenog? Nemojte da se stidite svojih suza. Duboka žalost otkriva duboku ljubav. Žaljenje vređa Boga ako je utemeljeno na samosažaljenju i kada žalimo kao oni koji nemaju biblijsku nadu. Međutim, ljubav i tugovanje ne mogu se razdvojiti.

Ne zaboravite da je Bog kadar da promeni plač u radost i donese utehu.

15. oktobar 2015.

3. POMOĆ DOLAZI

*»Gospod će čuvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, otsad i do vijeka.«
(Psalam 121,8)*

Božje dete nikada nije ostavljeno i bez brige nebeskog Oca. Kada se osećamo opkoljeni silama koje su protiv nas, ne moramo se bojati jer: „Bog nam je Utočište i Sila, Pomoćnik koji se u nevoljama brzo nalazi.“ (Psalam 46,1)

Jedan britanski prekookenaski brod krenuo je za vreme Drugog svetskog rata u Ameriku. Posadi je bilo naređeno sledeće: „Držite se tog pravca. Ne skrećite s njega ni za kakav razlog. Ako vam treba pomoć, pošaljite šifrovanu poruku preko radija.“

Posle nekoliko dana na otvorenom moru, izviđač je zapazio neprijateljski brod. Kapetan je poslao šifrovanu poruku: „Neprijatelj na vidiku! Šta da radim?“ Odgovor je brzo stigao: „Samo pravo napred. Pomoć vam dolazi.“ Kapetan je poslušao nalog i držao se dogovorenog pravca.

Kada su stigli na svoje odredište, putnici i posada su se iznenadili kada su u luci ugledali veliki britanski ratni brod. Taj ratni brod, iako ga nisu videli tokom svog putovanja, pratio ih je od Engleske do Amerike, spreman da im pritekne u pomoć ako bude bilo potrebno.

Boga ne možemo da vidimo. Nekad čak i ne osećamo Njegovu prisutnost. Ali u nesigurnoj svakodnevici, usred životnih opasnosti, u najtežim trenucima, Bog je tu da nam pomogne. On će nas sigurno prevesti na drugu obalu.

22. oktobar 2016.

4. MIRNO PRESPAVANA NOĆ

*»Ja mirno liježem i spavam; jer Ti, Gospode,
sam daješ mi te sam bez straha.«*

(Psalam 4,8)

Mnogi i različiti strahovi sprečavaju nas da mirno spavamo, ali nekim ljudima strah od smrti predstavlja najveći užas. Neki bogataš govorio je o smrti kao najvećem i najstrašnijem udaru na čovekovo dostojanstvo, potpunom porazu svega postojećeg. Odgovorio je novinaru, koji mu je postavio pitanje o smrti, da noću želi da pobegne u fantaziju, čarobno maštanje, pa sebe zamišlja kako se nalazi u sigurnoj i lepoj tvrđavi okružen visokim i sigurnim bedemima. Samo ga takve misli uvode u miran san, koji traje samo nekoliko sati.

Saznanje da smo izmireni s Bogom pomoći će nam da mirno spavamo i dobro se odmorimo, što nam je neophodno potrebno. Upravo nam takva poruka stiže iz 3. i 4. psalma. David je te dve pesme napisao kada mu je život bio u opasnosti. Njegov sin Avesalom pobunio se protiv njega i isterao ga iz Jerusalema. Sve je izgledalo vrlo teško za Davida.

Medutim, David je i ranije shvatao da se mora zaista uzdati u Boga. Zato se u tom teškom trenutku, dok je bežao, ujutro mogao probuditi i reći: „Ja liježem, spavam i ustajem, jer me Gospod čuva.” (Psalam 3,5) A uveče je mogao s pouzdanjem reći: „Ja liježem i spavam; jer Ti, Gospode, sam daješ mi te sam bez straha.” (Psalam 4,8)

Radije sam izmiren s Bogom i spavam poput Davida, nego da sam prestrašeni milioner. Iskoristimo i ovaj dan da izgradimo svoje pouzdanje u Boga.

29. oktobar 2016.

5. DODIR SAOSEĆANJA

*»A Isus smilovavši se pruži ruku,
i dohvativši ga se reče mu: Hoću, očisti se.«*

(Marko 1,41)

Ljudi dobrog zdravlja ponekad su okrutni i nemarni prema onima manje dobrog zdravlja. Verovatno svako od nas nosi neku ružnu uspomenu iz detinjstva, kada su se njegovi drugovi rugali nekom ko je bio drugačiji. Svesni smo da ljudi izbegavaju one koji su „malo drugačiji“ ili imaju neki telesni nedostatak. Očigledno se stide da budu u društvu s takvom osobom, ili se boje da daju nešto od sebe, a zauzvrat da ne dobiju ništa. Isus nikada nije tako postupao. Bio je ljubazan prema bolesnicima koji su se tiskali oko Njega, upućivao im je pogled saosećanja, reč utehe i dodir isceljenja.

Time kako postupamo prema onima koji su u težem položaju nego mi odražavamo svoju sličnost s Hristom. Zato što nam ne mogu uzvratiti za našu ljubaznost, imamo posebnu priliku da zaista budemo nesebični. Prihvatimo svaku priliku koja nam se pruža da pokažemo koliko smo slični Hristu i Njegovom saosećanju prema onim slabijima, koji malo primaju od drugih, a toliko im je mnogo potrebno.

5. novembar 2016.

6. KAKO POŠTOVATI BOGA?

*»Bog je Duh; i koji Mu se mole,
duhom i istinom treba da se mole.«*

(Jovan 4,24)

Bazgranični sveti Bog, dostojan je našeg poštovanja. On je naš Stvoritelj, koji nas održava na životu i naš Spasitelj. Bez Njegove brižne Ljubavi i vođstva, u ovome svetu ne bi bilo ni kakve nade. Zato moramo učiniti sve da ga poštujemo na način koji Njemu donosi slavu i čast.

Ali, kako će čovjek potpuno poštovati Boga? Kada je Isus razgovarao sa Samarjankom, rekao joj je: „Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.“ Međutim, šta to znači? Poštovati Boga u istini znači prepoznati da je Bog ono što On zaista jeste; to znači priznati da je neograničeno savršen, neograničeno Ga treba obožavati, koji je beskrajno udaljen od bilo kakvog zla i zato ima uzvišeno ime. I ono što čovek može dati, ma kakav mali razlog imao, zar neće upotrebiti svu svoju snagu da tom velikom Bogu iskaže svo poštovanje i slavu?

Razmislimo o tome. Da li na takav način poštujemo Onoga koji nas je stvorio? Obožavamo li Onoga koji se nalazi u našim najdubljim mislima i željama? Jesmo li potpuno poštteni pred Njim, onakvi kakvi jesmo? Priznajemo li Boga kao najuzvišeni-ju Ličnost? Da bismo Svemogućem Bogu odali svu čast i poštovanje koje Mu pripada, moramo biti sigurni da Mu pristupamo u 'duhu i istini'. To je jedini način ispravnog služenja Bogu.

12. novembar 2016.

7. VERAN DO SMRTI

»Budi vjeran do same smrti, i daću ti vijenac života.«

(Otkrivenje 2,10)

Često se sećamo vernih ljudi koji su bili mučeni zbog Hrista, međutim malo nas je koji smo doživeli patnje i mučeništvo zbog naše vere u Isusa Hrista. Kako bismo se ponašali u razdoblju mučeništva za Hristove sledbenike? Ono se može ponoviti, štaviše Biblija jasno kaže da će se ponoviti pred Hristov dolazak!

Jan Hus, češki reformator, spaljen je na lomači 1415. godine. Pre nego što su njegovi tužitelji zapalili vatru, na glavu su mu stavili papirnatu krunu na kojoj su bili naslikani đavoli. Na to ruganje on je odgovorio rečima: "Moj Gospod, Isus Hristos, je nosio na svojoj glavi, zbog mene, trnovu krunu; zašto ne bih ja, zbog Njega, nosio ovu laku krunu od papira? Svakako, podneću to svesno i voljno! Kad su naslagali drva sve do njegovog vrata, bavarski vojvoda ga je zapitao hoće li se odreći svoga propovedanja. Uzdajući se u potpunosti u Božju reč, Hus je odgovorio: "Na temelju istine iz Jevanđelja koje sam propovedao, voljno i radosno danas umirem." Drvo je potpaljeno i Hus je umro pevajući: "Isuse Hriste, Sine živoga Boga, smiluj mi se!"

Ako bi Bog u svojoj providnosti i nas danas pozvao da položimo svoj život za Hrista i Jevanđelje, da li bismo Mu bili verni? Da li bismo i dalje slavili Boga? Najbolja priprema za takvu proveru naše postojanosti je u doslednom služenju Bogu. Danas, dok uživamo u slobodi izgrađujemo svoju veru i služimo Mu celim srcem, da bismo molgi izdržati iskušenja koja će sigurno doći na svakog od nas.

19. novembar 2016.

8. MED ILI SIRĆE?

*»Jer nema drveta dobra da rađa zao rod;
niti drveta zla da rađa dobar rod.«*

(Luka 6,43)

Izgleda da je najbolja provera nečijeg karaktera ponašanje te osobe kad se nađe pod pritiskom teških okolnosti. Pod normalnim okolnostima ljudi se ponašaju u okviru društvenih normi. Ostavljaju utisak da je ispod površine sve u najboljem redu. Međutim, kad ostanu bez nadzora, ili su iznenađeni, otkrivaju pravo stanje.

Evo jene priče koja to ilustruje.

Na stolu se nalaze dva ćupa. Izgledaju jednaki, sasvim isti, ali njihov sadržaj se razlikuje. Kad se jedan prevrnuo, iz njega je isteklo sirće. Zašto je sirće isteklo? Zato što se ćup prevrnuo. Zatim se drugi ćup prevrnuo, ali iz njega nije isteklo sirće, jer se u njemu nalazio med. Oba ćupa izgledala su isto, ali razlika je bila u sadržaju. Tek kad su se prevrnuli, otkrio se njihov sadržaj. Tako je i među ljudima. Spolja mogu izgledati veoma lepi i uljudni, sve dok se ne uznemire, 'prevrnu' kao ćup. Tek tada prave misli i osećanja izlaze na površinu. Isus je rekao: "Dobar čovjek iz dobre klijeti srca svojega iznosi dobro, a zao čovjek iz zle klijeti srca svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca." (Luka 6,45) Naše lične stavove otkriva naš odnos prema na određenom stanju, a ne naše smišljene akcije.

Kad neko kaže neku neuljudnu primedbu na vaš račun, ili učini nešto što se vama ne sviđa, kako reagujete? Šta izlazi iz vas — sirće ili med? Zapamtite, ako ste u zajedništvu s Bogom i srce vam je čisto, ono što će 'isteci' iz vas kad se 'prevrnete' uvek će biti slatko, dobro.

26. novembar 2016.

9. VELIKA PODELA

*»I kad dođoše na mjesto koje se zvaše Košturnica,
ondje razapeše Njega i zločince, jednoga s desne strane,
a drugoga s lijeve.«*

(Luka 23,33)

Svojom smrću na krstu Gospod Isus Hristos platio je visoku kaznu za grehe celoga čovečanstva. Njegova zastupnička smrt omogućila nam je izbavljenje. Međutim, samo oni koji veruju u Isusa Hrista mogu primiti spasonosno izbavljenje. Iako je Hristova žrtva dovoljna za sve, ona je delotvorna samo za one koji se uzdaju u Njega.

Dok je Isus visio na krstu, dva zločinca bila su razapeta zajedno s Njim, jedan sa desne a drugi sa leve strane krsta. Jedan zločinac rugao se Isusu, nije Mu verovao, i otišao je u smrt bez Hrista. Onaj drugi je povikao izražavajući svoju veru: "Opomeni me se, Gospode, kad dođeš u carstvo svoje." Njemu je Isus obećao večni život.

Isusova žrtva podelila je svet na dve grupe, na izgubljene i spasene. „Koji Njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer ne vjerova u ime Jedinorodnoga Sina Božijega.” (Jovan 3,18) Potvrdimo ponovo našu veru u Isusa Hrista i zahvalimo Mu što je platio svojim životom kaznu za naše grehe. Ako se još niste pouzdali u Njega, učinite to još danas. Zapamtite, Isus je umirući na krstu podvojio svet. Na Golgoti smo na raskršću – biramo smrt ili večni život..

3. decembar 2016.

10. POBEDA NADE

*»Ali Hristos usta iz mrtvih, i bi novina onima koji umriješe.«
(1. Korinćanima 15,20)*

Mesec dana pre svoje smrti poznati književnik Žan Pol Sartre, koji je bio uveren u ateizam, izjavio je da se žestoko odupirao očaju govoreći sam sebi: “Znam da ću umreti u nadi.” Zatim je žalostan dodao: “Ali nadi je potreban neki temelj.”

Patrijarh Jov imao je taj temelj – veru u Boga. Dok je patio od svoje bolesti i osećao da mu je smrt vrlo blizu, doživljavao je pomešana osećanja – strah, očaj i nadu. Ponekad je smatrao da mu je Bog neprijatelj. Ipak je i dalje verovao da Bog ispravno deluje i voli svoj narod. I na kraju, nada je pobedila očaj!

Dušebrižnici su tokom svoje hrišćanske službe bili svedoci mnogih umirućih vemika i pomagali im u njihovim duhovnim potrebama u poslednjim trenucima njihovog života. Mnogi vernici proživljavali su ista osećanja kao i stari Jov. Bojali su se smrti. Jer smrt je nepoželjna kako za one koji se s njom suočavali u mladosti, tako i za one u zrelijoj dobi. Ipak, i u tim prilikama oni koji žive u bliskoj vezi s Hristom primaju milost i umiru u nadi.

Svi koji verujemo u Isusa Hrista temeljimo svoju nadu u najpotputpunije dokumentovanom istorijskom događaju – Negovom vaskrsenju. Štaviše, kad se uzdamo u Njega i poslušni smo Mu, naša sigurnost raste, a nada pobeđuje svaki strah i očaj.

Neka i nam časovi ovog svetog subotnog dana pomognu da ojačamo tu nadu u zajednicu sa vaskrslim Spasiteljem.

10. decembar 2016.

11. PORUKA IZ SVEMIRA

*»Nebesa kazuju slavu Božiju,
i djela ruku Njegovijeh glasi svod nebeski.«
(Psalam 19, 1)*

Oduvek je čovek, dok je posmatrao nebeski zvezdani svod, postavljao pitanja o tajnama svemira. Na početku je njegov pogled bio ograničen na posmatranje golim okom. Zatim je jednostavan teleskop produbio njegova saznanja. A danas, snažni elektronski teleskopi, uz pomoć kompjutera, omogućavaju čoveku da 'vidi' galaksije koje su udaljene milijardama svetlosnih godina. Zvezdana panorama prekrasnog nebeskog svoda neprekidno se otkriva pred pogledom današnjeg astronoma.

Čovek je postao stručnjak u posmatranju svemirskog prostora. Veliki naučnici poput Karla Sagana, poznatog autora dela „Kosmos“ govore vrlo autoritativno o čudesima beskrajnog svemira. Jedno je otkriti i opisati čudesa beskrajnog svemira, a nešto sasvim drugo reći kako je taj svemir nastao i šta predstavlja. Evo Saganovog zaključka: „Pre deset ili dvadeset milijardi godina nešto se dogodilo, došlo je do Velikog praska, koji je stvorio naš svemir. Zašto se to dogodilo, ostaje najveća tajna.”

Hrišćani znaju za poruku nebeskog svoda. Znamo da svemir postoji, jer ga je Bog stvorio, a svako novo začudujuće otkriće Božjem imenu dodaje još veću slavu. Nebesa nas obavezuju da poštujemo Boga, jer ona “kazuju Božju slavu”. I kad razmišljamo o poruci iz svemira, odgovorimo poput psalmiste podižući svoj glas u obožavanju i poštovanju Stvoritelja: „Hvalite Boga u Svetinji Njegovoj, hvalite Ga na tvrđi slave Njegove. Hvalite Ga prema sili Njegovoj, hvalite ga prema visokome Veličanstvu Njegovu.” (Psalam 150, 1.2)

Božje delo stvaranja Zemlje završeno je pre šest milenijuma, ali se naše delo slavljenja za Njega nikada ne završava.

17. decembar 2016.

12. OGANJ NEVOLJA

*»Evo, pretopiću te, ali ne kao srebro, prebraću te u peći nevolje.«
(Isaija 48,10)*

Bog je Onaj koji pročišćava našu dušu. Često propušta svoje 'zlatu' kroz oganj nevolja da ga pročisti i učini sjajnijim u svoju slavu. Poznati propovednik Spurdžon je rekao: "Utešite se, vernici koji ste u nevolji, s ovom misli koja se nalazi zapisana u Isaiji 48,10. Pa neka i dođu nevolje, Bog me je izabrao. Neka na me navale bolesti, ja imam spreman balsam, jer me Bog izabrao. Šta god da me snađe u ovim nevoljama, znam da to Bog dopušta, jer mi je već pokazao svoju ljubav. Ako ti je verniče potrebna još veća uteha, seti se da imaš Sina Čovečijega koji se s tobom nalazi u ognjenoj peći. I u tihoj prostoriji tvoje duše, Onaj koga voliš sedi pored tebe, prostreće ti postelju kad si bolestan i izravnati jastuk da ti bude mekši. On kaže: ' Ne boj se, jer sam Ja s tobom; ne plaši se, jer sam Ja Bog tvoj; ukrijepiću te i pomoći ću ti, i poduprijeću te desnicom pravde svoje.' (Isaija 41,10) Njegova prisutnost tvoja je sigurnost i uteha."

Ako si zamolio Spasitelja da ti pomogne da budeš svedok Njegove milosti, ne čudi se što te je poslao kroz vatrena iskušenja da bi te preoblikovao i podesio za tu časnu službu. Tri Danilova prijateja u Navuhodonosorovoj peći nisu izgoreli, samo su izgorele spona kojima su im bile vezane ruke i noge. Kao heroji vere, iskrslili su iz nevolje i još vise svojim iskustvom dodali Božjoj slavi, i bili postavljeni čak na veći položaj u društvu (Danilo 3,28-30).

Nalazite li se u neprijateljskom okruženju? Bog to dopušta s razlogom, zato budite spremni za svaku priliku koja vam se pruža da biste uspešno služili Bogu. Jer, zapamtite, Bog kroz najteže nevolje bira najbolje radnike.

24. decembar 2016.

13. ISUSOVA STRPLJIVOST

»I tužahu Ga glavari sveštenički vrlo...

Ali Isus više ne odgovori ništa....«

(Marko 15,3.5)

Koliko je Isus bio strpljiv! Iako su Ga napadali neprijatelji, a prijatelji pogrešno shvatali, nije odbacio Očev plan. Dok im je opisivao kakav ih zadatak čeka, govorio je svojim učenicima: "Moj čas još nije došao." Kada se Njegova služba približila kraju, rekao im je: "Sada je trenutak." Čak i onda, kada je pošao na krst, ostao je smiren usprkos žestokom protivljenju. Kada su učenici hteli da Ga odbrane od napadača, zaustavio ih je, podsetivši ih da ima na raspolaganju 12 legija anđela spremnih da Mu pomognu. Kad su Mu vojnici vezali oči i udarali ga, nije se opirao. Ostao je miran i pred Sinedrionom, osim kad se ticalo Zakona. Kad je bio optuživan pred Pilatom, nije mu odgovarao. Kad su Ga vojnici obukli u haljinu da mu se rugaju i okrunili ga trnovom krunom, sve je podneo.

Toma Kempinski je opisao takvu strpljivost ovim rečima: "On nije poput strpljiva čoveka koji je voljan da trpi samo ono i za što misli da je vredno trpeti. Pravi strpljiv čovek ništa ne traži od onoga od koga trpi, bio to njegov nadglednik, njemu jednak ili njemu podložan. Od bilo koga, bilo koliko ili kako god često mu je naneto zlo, prima sve kao iz Božje ruke, i smatra sve to dobitkom!"

Jeste li se suočili s nevoljama? Ponovno pogledajte kako je naš Spasitelj strpljivo podnosio sve patnje koje su Mu nanosili progonitelji. Zatim, setite se da je to učinio za vas i za mene. Neka nas Njegov primer ohrabri da budemo još strpljiviji, jer strpljivost znači čekanje na Božje vreme bez imalo sumnje u Božju ljubav.

31. decembar 2016.

14. BOG JE PRIPRAVAN

»Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega; ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušenjem i kraj, da možete podnijeti.«

(1. Korinćanima 10,13)

Godine 1346, za vreme Stogodišnjeg rata, engleska vojska kralja Edvarda III sukobila se s francuskim bataljonom u Francuskoj. Kraljev sin princ Edvard, vodio je važnu diviziju britanskih snaga, dok je kralj stajao blizu sa velikim brojem ratnika, spreman da pošalje pomoć sinu ako vidi da mu je potrebna. Ubrzo posle početka bitke, princ je smatrao da se nalazi u velikoj opasnosti pa je zatražio pomoć. Međutim, kralj sa svojim ratnicima nije došao. Mladi Edvard ponovo je poslao glasnika tražeći pomoć. Otac je poslao odgovor po glasniku: "Reci mome sinu da nisam baš tako neiskusani vojskovođa da da ne bih znao kad mu je pomoć potrebna niti nemarni otac koji mu je ne bi poslao."

Ova istorijska priča prikazuje odnos nebeskoga Oca prema verniku koji se nalazi u borbi protiv napasti i greha. Često pozivamo pomoć, a čini nam se da Bog ne odgovara, ne šalje pomoć. A ipak Njegovo budno oko stalno je nad nama. Ne dopušta da budemo kušani više od onoga što možemo izdržati, i kad vidi da se nalazimo na kraju svojih snaga, da će nas skoro savladati iskušenja i napasti, žuri nam u pomoć.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu

adventistička misija 60°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA